

BERILO JUGOSLOVANSKEGA ODBORA IZ ITALIJE

BAZOVICA

Posilja Ivan Učeničkov
Jugosl. Glasnik "Kairo"
Midan Ibrahima Pasha 42/2

SREDNJI VZHOD

Št. 13

31. DECEMBER 1941.

Borili smo se proti nasilju ...

Govor predsednika Jugosl. odbora iz Italije, dr. I. Čoka na londonskem radiju ~

Na londonskem radiju je predsednik Jugoslovanskega Odbora iz Italije, dr. Ivan M. Čok ob zaključku tržaškega procesa obširno govoril o dogodkih in nasiljih fašistovskih oblastnikov, ki so dovedli do tega strahopetnega zločina italijanskih fašistovskih družal. Med drugim je predsednik dr. Čok povedal tudi tole:

Politični položaj fašistovske Italije je tako na zunanji kakor na znotraj naravnost mizeren. Morala v narodu je popolnoma razrahljana. Italija je danes zadnja nemška kolonija prepolna porazov na vseh bojiščih. Fašizmu so postale nujno potrebne zdravilne injekcije. Ali kdo naj da serum, če ne zdrav in čvrst organizem. Zopet so bili potrebni Slovenci, da se je tak serum našel.

Enaindesedemdeset slovenskih intelektualcev, delavcev in kmetov je fašistovski posebni tribunal, ki se je že v tretjič izjemoma preselil iz Rima v Trst, privlekel pred fašistovske sodnike. Niti zlepa, niti zgrda niso mogli fašistovski trinogi izvabiti iz slovenskih obdolžencev priznanja, ki bi vsaj deloma opravičila njihove sodbe in obsodbe. Nič niso pomagale verodostojne pričbe, prav nič tudi ni zalegla moja svečana izjava na londonskem radiju, ki sem jo dal tudi v italijanščini, da je dokument, s katerim so hoteli dokazati krivdo obtožencev, navaden falsifikat.

Tekom dvajsetih let se Slovenci in Hrvatje nismo uklonili fašistovskemu nasilju in tega so se krv-

niki v Trstu dobro zavedali. Fašistovski posebni tribunal ni vezan na zakon, zato so bile obsodbe - po starih navadah fašizma, izrečene že v naprej. Fašistovski sodniki so sodili po svoji fašistovski vesti. Tržaške obsodbe so imele edini namen in edini cilj, zastrašiti Slovence in Hrvate v Julijski Krajini pred onim velikim dnevom osvobojenja izpod fašistovskega in laškega jarma, ki se bliža z neizpodbitno sigurnostjo. Ali ta fašistovska obsodba je z največjo stvarnostjo in resnico pokazala vsemu svetu, čigava je zemlja, ki ji pravijo Julijska Krajina. S temi infamnimi obdolžitvami in strahopetnimi umori v Trstu so fašisti dokazali tudi onim, ki so mogoče dvomili o jugoslovanski pravici do te zemlje, da biva tu slovenski rod, ki se ne da iztrebiti.

Pred posebnim tribunalom so stali značaji, na katere smo ponosni vsi Slovenci in vsi Jugoslovani. Naša borba je bila le obramba naše nacionalne časti, ki nam jo je fašizem kradel z največjimi nasilji, ki jih pomni zgodovina človekova. Borili smo se proti nasilju. Tržaškimi obsojencem se ni treba sramovati, kajti fašisti so zadnji, ki bi imeli moralno pravico očitati komurkoli nasilje. Nasilje je bilo porojeno v njih samih in v nasilju je fašizem sploh šele lahko uspeval.

Proti infamnim obdolžitvam fašistov in proti obsodbam nedolžnih slovenskih žrtev dvigamo svoj glas. Klanjamo se novim žrtvam in junakom: Viktorju Bobeku, Ivanu Ivančiču, Ivanu Vadnjalu, Josipu Tomažiču in Simonu Kosu. Ne jokamo ob njihovih grobovih, njihove junaške žrtve bodo največji delež za naše osvobodjenje. Slava in hvala jim!

NAŠA VLADA OBTOŽUJE

Predsednik jugoslovanske vlade v Londonu, arm. general Dušan Simović, je 16. decembra v imenu jugoslovanske vlade v Londonu izjavil, ob priliki strahopetnih fašistovskih ekzekucij v Trstu, to-le:

V procesu, ki je bil zaključen pred nekaj dnevi, je bilo obsojenih na smrt 9 Slovencev, od teh so bili ustreljeni: Viktor Bobek, Ivan Ivančič, Ivan Vadnjal, Josip Tomažič in Simon Kos. Kot razlog je fašistovska Italija navedla neke namišljene dokaze čes, da so obsojenci sodelovali v terorističnih akcijah v Italiji od 1. 1938 dalje. Resnica za izvršitev teh drakonskih mer pa je ta, da hočejo Italijani uničiti slovensko manjšino pod Italijo, z uničevanjem njene narodne zavesti.

V zadnjih časih je poskušala Italija razdvojiti Slovence v svojih mejah od njihovih bratov v Jugoslaviji, ali brez uspeha. Nesramni proces kaže, da fašistovska Italija nadaljuje z raznarodovanjem slovenskega prebivalstva, ki je prišlo pod italijanski jarem po 1. 1919. V IMENU JUGOSLOVANSKE VLADE, V KATERI SODELUJEJO SLOVENCİ V NAVDUŠENIM DOMOLJUBJEM ZA OSVOBODITEV SKUPNE DOMOVINE IN ZA ZMAGO ZAVEZNIKOV. PROTESTIRAM PROTI TEM NAJNOVEJŠIM BARBARSKIM ZLOČINOM PROTI SLOVENSKEMU NARODU.

Iz zadnjega tržaškega procesa kakor tudi iz brutalnih postopanj Nemcev - internacije, streljanja, ropanja - jasno sledi, da je cilj osovinskih sil, popolno uničenje tega malega ali hrabrega in kulturnega naroda, ki se je stoletja upiral germanizaciji.

Apeliram na vest človečanstva, četudi je v današnjih časih malo upanja za pravo slovenski manjšini, da ne pozabi teh činov, ko se bo svoboda zopet delila zaslužjenim narodom! Fašistovska Italija in nacistična Nemčija sta nesramno prekršili sleherni moralni zakon človečanstva, in vsa svetovna javnost si mora zapomniti ta dejanja, da jih bo imela pred očmi, ko bo napočil dan obračuna!

JUGOSLAVIJA BO JUTRI ZOPET SVOJ GOSPOD

GOVOR N.J. VELIČANSTVA KRALJA PETRA DRUGEGA V LONDONU

Narodno-obrambni odbor, ki mu predseduje lord Nathan je priredil kosilo v čast Nj. Vel. Kralja Petra II. Kosilu so prisostvovali znane politične osebnosti in tudi minister Amery, ki je toplo pozdravil Nj. V. Kralja in povdaril vlogo Jugoslavije v tej vojni ter jekleni značaj jugoslovanskega naroda, ki ni hotel prodati svoje duše. Govoreč o junaškem odporu naše vojske je g. Amery rekel med drugim: "TISTI DNEVI SO ZA VEČ TEDNOV ZBLODILI DO PODROBNOSTI PRAMIŠLENO STRATEGIJO NAŠIH SOVRAŽNIKOV IN V TEH TEDNIH REŠILI MOSKVO IN CELOTNI RUSKI POLOŽAJ TER OMOGOČILI, DA SE JE VOJNA SREČA NA VZHODNI FRONTI PREENOBURNILA, PREDNO BI TAMKAJŠNJI DOGODKI POSTALI USODNI. TO JE VELIKA USLUGA, KI NE BO POZABLJENA."

Ministru Ameryju je odgovoril Nj. Vel. Kralj Peter, ki je v kratkem pregledno obrazložil položaj v naši državi pred 27. marcem, posebno pa teško in mučno razpoloženje, ki je vladalo med narodom. Kralj Peter je podčrtal značaj kosovskega duha, ki je stoletja jeklenil naš narod. Nato je dejal: "V jutranji zori 27. marca je prišel do besede nesmrtni kosovski duh, ki nam je doslej prihajal v pomoč v najtežjih narodnih stiskah. Narod sam je pregnal vlado, ki mu je dušo poslala na tržišče."

TISTI, KI SO VEDNO PRVI...

S posebnim povdarkom naglašam narod, ko govorim o teh zgodovinskih dogodkih. Uvrščati državni udar 27. marca med neka oznanenja, je pogrešno in nepravilno. Kdor koli pozna Moj narod, je lahko spoznal, da ta narod ne pozna diktata nasilja, ki mu krađe dušo. Vedelo se je, da se bo vlada podpisnica trojnega pakta zrušila čez noč. Kdo naj bi to nalogo prevzel ni bilo jasno, ali sigurno je bilo, da bo narod preko nekoga spregovoril. Izvršitev so prevzeli tisti, ki so vedno prvi, to je pokoljenje, ki je komaj nekaj starejše od mene, mlade in srednje sile jugoslovanske vojske. Vzvišenost pobud izvršilcev se kaže tudi v tem, da so že na tisti dan svoje naloge posvetili kot čuječi stražarji novemu stanju, upravo države pa izročili političnim zastopnikom vsega jugoslovanskega naroda in višjim vojnim starejšinam.

Po teh dogodkih je Nemčija napadla našo zemljo na najbolj občutljivih mestih. Napadla nas je z bolgarske meje. Že od samega začetka nam je bilo jasno, da bomo v borbi z nemškim kolosom podlegli in da lahko govorimo samo o krajšem ali daljšem našem odporu. Pri vsem tem Moj narod ni premišljal, ko je odločil kje je njegovo mesto. Čeravno množice mojih ro-

jakov dnevno streljajo in obešajo, čeravno je na stotine vasi in mest v ruševinah in čeravno je trpljenje brezmejno, se Moj narod tudi danes ne kesa, da se je 27. marca opredelil na stran časti in svobode. Četudi bi mirno sprejel odločitev, ki mu jo je zapovedal namestniški režim, jugoslovanski narod ne bi ohranil svoje državne neodvisnosti, kakor je niso ohranile niti Madžarska, niti Romunija, niti Bolgarija. Nasprotno, ta narod bi nagnali, da kot tuji služabnik preliiva svojo kri na ruski fronti in da se bori proti Veliki Britaniji in Z. A. D., to se pravi proti svojim bratom in prijateljem, proti svoji lastni svobodi.

Moj narod in jaz z zaupanjem gledava na konec sedanje vojne, v kateri so posamezne države zavzele položaj, kakor jim ga narekujejo njihovi življenjski pogledi. Za zmago v tej vojni prinaša Moj narod velike žrtve. S tem izziva občudovanje v vsem svetu, s tem pa tudi istočasno potrjuje svojo pravico za obstanek na mestu, na katerem je že stoletja. JUGOSLAVIJA BO JUTRI ZOPET SVOJ GOSPOD IN V NAŠI KRONI SE BODO ZABLESKETALI VSI DRAGULJI, KI PREDSTAVLJAJO RAZNE NAŠE POKRAJINE: SLOVENIJA, HRVAŠKA, DALMACIJA, BOSNA S HERCEGOVINO, SLAVONIJA, VOJVODINA, ČRNA GORA IN SRBIJA Z JUŽNO SRBIJO, SVOJO ZIBELKO.

SEM IN OŠTANEM KRALJ VSEH JUGOSLOVANOV

Omenjam razne pokrajine z njihovimi zgodovinskimi imeni, ne da bi se hotel s tem dotikati vprašanja notranje ureditve Jugoslavije. Za nas je glavno, da obnovimo svoj skupni dom s čvrsto streho, ki nas bo obvarovala snega in viharjev. Kakšna naj bo notranja ureditev, to bo odločil sporazumno narod sam, ki se zaveda koliko žrtev zahteva lastna država. Moja osebna skrb bo, da zavarujem slogo posameznih delov zaradi celote in da v demokratičnem redu omogočim razvoj vseh narodovih vrednot. JAZ SEM IN HOČEM OSTATI KRALJ VSEH JUGOSLOVANOV, VSEH IMEN, KI JIH SUVERENO NOSIJO SRBI, HRVATI IN SLOVENCI. Vem, da v življenju narodov često prihaja do nesoglasij in sporov, ki včasih prihajajo iz posebnih interesov, včasih tudi iz nesporazumov, ki se jih z dobro voljo lahko odstrani. Moja dolžnost je, da pomirljivo gledam na vse to in to je tudi dolžnost vseh naših inozemskih prijateljev, ki bi jim rad povedal tele: "Bodite prijatelji cele naše družine in ne umešavajte se v naše domače spore, razen s prijateljskimi nasveti." Prepri pri pridejo in izginejo, ali sovrašтво napram tretjemu, ki se meša, ostane.

Moj narod in jaz se zavedava, da bodo v jutrišnji Evropi morale države sodelovati druga z drugo mnogo bolj tesno kakor poprej. Mi smo za tako sodelovanje pripravljeni kakor smo bili poprej. In še bolj kot preje. Pri tem računamo na pomoč vseh prijateljskih sil, posebno na pomoč Velike Britanije. Verujemo, da se velike demokracije, ki se sedaj borijo za svobodo in človečanstvo ne bodo mogle niti politično niti gospodarsko dezinteresirati na življenju Evrope. Sedanja vojna je pokazala napake mnogih načel prejšnje politične prakse. Ta načela se bodo morala v gotovih mejah predrugačiti in prilagoditi potrebam jutrajšnje Evrope in sveta. Tragično bi bilo, da Evropa in svet padeta zopet v stare zablode. Nadejam se skupno z vami, da bodo današnji dogodki naš rešilni nauk za bodočnost.

Alkohol je tvoj sovražnik

Poleg slabe družbe in nepoštenosti, ki kot zahrbtna sovražnika poskušata uničiti prirojene in privzgojene čednosti v tujcu-izseljencu, se pojavlja tretji sovražnik - pijančevanje. Pravijo, da naši ljudje ne morejo biti dobre volje brez alkohola. Res je to. Vsi si želimo vesele družbe, pesmi, žal tudi pijače. Ali pri nas se pije vse preveč in ob vsaki priliki: ob rojstvu, za krat, godovanje itd. Vemo pa iz vsakdanje izkušnje, da je vsaka pretiranost škodljiva.

Čemu nam je pijača? Pri nas pravijo, da se ga moraš napiti zato, ker alkohol zgreje. Drugi zagovarjajo pitje čes, da daje telesno moč in voljo za delo. To so prividi, ki niso resnični. Po zimi nam alkohol ne poviša telesne toplote. V resnici, ko ti alkohol stopi v glavo, praviš da ti je vroče in ta občutek imaš v resnici; ali res je tudi, da se ta namišljena toplota na površini kože hitro ohlaja in ti je potem bolj hladno kot preje. Dokazano je, da pijanci bolj občutijo mraz kot trezni ljudje in pre-

mno alkoholiziranih ljudi je že zaspalo v večni sen.

Prebivalci v Egiptu imajo še prav posebne vzroke da se izogibajo alkoholnih pijač. Mohamed ni brez razloga prepovedal muslimanom uživanje alkoholnih pijač. Njegove pobude niso izhajale samo iz moralnih razlogov. Egipt je vroča pokrajina, čim več piješ, tembolj te žeja. Pijančevanje v vročem podnebnju je dvakrat škodljivo. Za svoje zmage nad Vzhodom in Evropo se imajo Turki zahvaliti samc popolni treznosti svojih vojakov.

Alkohol pa ne uničuje samo telesno zdravje, pač pa razjeda vso človekovo moralno silo, ubija mu značaj, njegovo družino in družbo, v kateri živi. Koliko nesreč, koliko neumnosti in celo zločinov napravijo pijani ljudje! Največjo škodo trpi človeški razum, ki ga alkohol mrači, z njim slabi voljo, ki je glavni temelj našega značaja. Živel sem v družbi 200 tovarišev. Nikoli ni bilo nekih neredov. Ali naš red se je skvaril vedno, kadar se je nekdo vinjen vrnil domov.

Zato ne pij preko mere! Niti tedaj, če ti drugi vsiljujejo. Junak ostaneš tudi, če ne dokazuješ, koliko si ga upaš prenesti; tako boš vedno ohranil svoje dostojanstvo, narodu in državi pa boš samo koristil.

IZ POD DOMAČEGA LATNIKA

NAŠE ŽELJE IN VOŠČILA ZA NOVO LETA 1942

POPOLNO UNIČENJE SOVRAŽNIKOV

OSVOBOJENJE VSEH JUGOSLOVANOV

VSO SREČO VSEM IN VSAKOMER V VELIKI JUGOSLAVIJI

NOVE ŽRTVE FAŠISTOVSKEGA BARBARSTVA Vojaško sodišče v Ljubljani je obsodilo na smrt 8 slovenskih fantov, ki so se junaško uprli laškimi vsiljivcem. Šest fantov je laška soldateska ustrelila ob rani zori sv. večera. Dva sta bila pomiloščena na dosmrtno ječo. Od ostalih je bilo še pet obsojenih na dosmrtno ječo, dva pa na 20 let strogega zapora. Streljane in obsojene žrtve so vsi Slovenci iz takozvane Ljubljanske pokrajine. Imen nismo mogli točno sprejeti na rimski oddaji. Tudi teh žrtev naš narod ne bo pozabil! Slava jim!

TRILETNICA UMORA GORIŠKEGA PEVCA LOJZETA BRATUŽA Na sv. večer 1938. leta so fašistovski razbojniki umorili priljubljenega narodnega delavca Lojzeta Bratuža, ko se je vračal od polnočnice. Zahrbtini zločin laških pokvarjencev je še v svežem spominu nam vsem. Z velikimi koraki se bliža ura, ko bo svoboden narod, za katerega pravice se je boril, pravično delil kazni za zločine. - Mir njegovi duši!

ŽRTVE TRŽAŠKEGA PROCESA Poleg usmrčenih petih fantov so bili sojeni in obsojeni v tržaškem procesu še naslednji: dr. Lavo Čermelj, dr. Ščuka, Andrej Čok, Roman Pahor, Vladimir Mankoč, Avgust Sfiligoj, Slavoj Slavič, Radivoj Bobič, Ludovik Šturm, Karel Stepančič, Štark, dr. Anton Daneu, Angel Kukanja, Lojze Budin, Anton Abram, Adolf Uršič, Gvido Brevec, Bruno Stanič, Albin Dujčič, Ivan Gašperšič, Ludovik Požar, Ivan Vavovec, Jakob Selič, Franc Sluga, Jakob Dolenc, Ivan B. Postojna, Josip Ujčič, Marija Urbančič, Slava Baštjančič, Oskar Karamore, Josip Kos, Friderik Bovek, Mirko Rejec, Ludovik Pregelj, Franc Bizajl, Franc Kaus, Edvard Belušič, Ivan Klavora, Friderik Zornik. Skupno z usmrčenimi - 44 žrtev. Seznan pa še ni popoln. Od 71 obdolžencev je bilo 60 prisotnih. Enajst jih je izven območja laških krvnikov in to: dr. Ivan M. Čok, dr. Engelbert Besednjak, Just Godnič, Josip Dolenc, Franc Hrovatin, Milan Starc, Ferdinand Kravanja, Anton Černač, Nikolaj Lončner in Albert Rejec. Enajsti Danilo Zelen je padel v boju s karabinijerji kakor poročamo na drugem mestu. - Ko prejmemo podrobnejše podatke, bomo sporočili še kaj več.

V boju z laškimi karabinijerji je padel najidealnejši borec za pravice našega naroda v Julijski Krajini, visokošolec

DANILO ZELEN

Slava njegovemu spominu! Njegova kri bo maščevana!

OBSEDNO STANJE V TRSTU ZA ČASA TRŽAŠKEGA PROCESA V času, ko je fašistovski posebni tribunal zasedal v Trstu in sodil slovenskim fantom - mučenikom je bilo v Trstu, v okolici in tudi po nekaterih drugih krajih proglašeno obsedno stanje. V Gorici, Tolminu, Cerknem, Idriji, Postojni, Ajdovščini in po nekaterih drugih manjših krajih so oblasti pozaprle veliko število naših ljudi, zlasti tudi mnogo otrok in starčkov. Cestna milica, karabinijerji in fašisti so blokirali glavne ceste in legitimirali vsakogar, ki je bil namenjen v Trst. Iste stvari so se dogajale tudi po železnici. Tržaško tragikomedijo je slovenski narod prenesel dostojanstveno s stisnjenimi pestmi in zobmi. Tudi sami Lahi so se nad procesom zgražali ne iz sočustvovanja, pač pa iz golega strahu pred posledicami, ki ne bodo izostale.

DVE BRZOJAVKI G. minister dr. Miha Krek je brzojavil preko č. sester v Kairu vsem rojakom v Egiptu: "Vesel Božič in srečno Novo leto." - Jugosl. odbor iz Italije je prejel od svojega predsednika tole brzojavko: "Vsem rojakinjam in rojakom v Egiptu, zlasti našim prostovoljcem vesel božič in nasvidenje v domovini v Novem letu 1942." - dr. Čok

Нашој браћи православне вере

Желимо

срећан Божић - Христос се роди

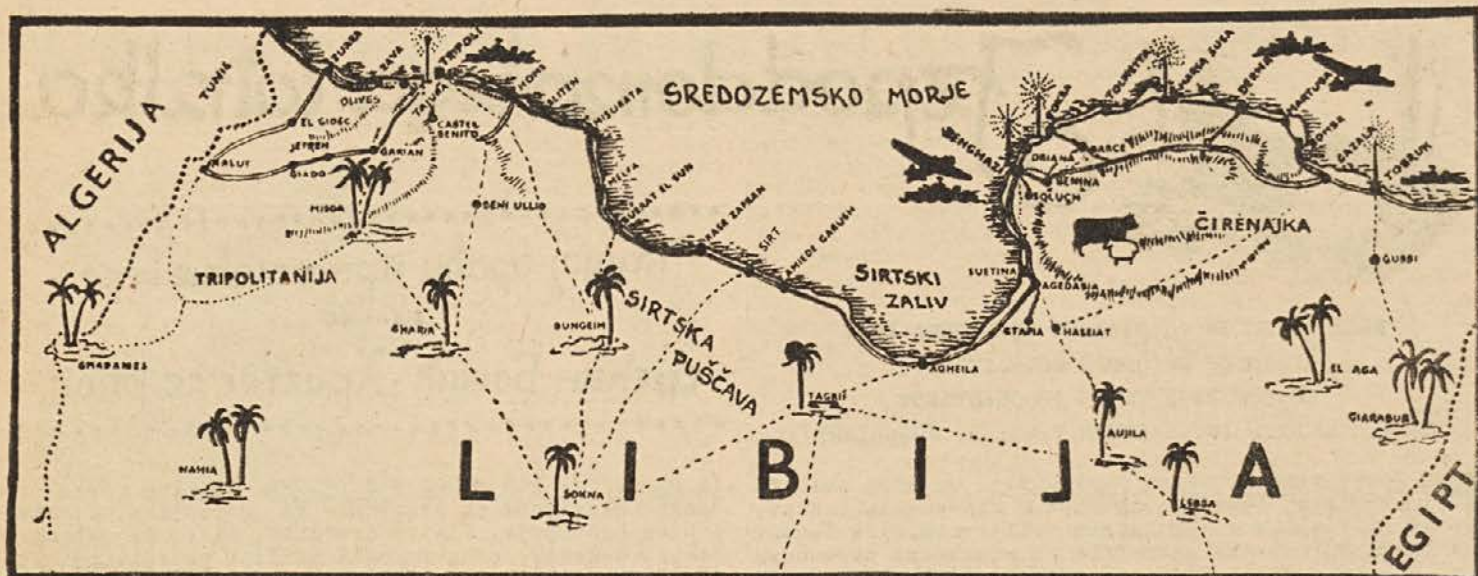
IZ SLOVENIJE POD PRUSKIM ŠKORNJEM Nasilno preseljevanje Slovencev iz Štajerske in Gorenjske se neizprosno nadaljuje. Tistim družinam, ki so še ostale na svojih domovih, so germanski banditi pobrali njihove otročičke in jih odpeljali neznano kam. Popolna germanizacija naj bi se po njihovih peklenskih načrtih izvršila najprej pri otroku, ki mu vzameš mater zato, da iz njega vzgojiš janičarja. Turški razbojniki so bili v časih, ko so pri nas gorele grmade, boljši od sedanjih nosilcev novega reda. S posebno sadistično bestijalnostjo se je prusizem vrgel na naše izobražence, ki so jih pognali v koncentracijska taborišča, v kolikor se sami niso umaknili nasilnikom. Preko 300 slovenskih duhovnikov so izselili ali pa pozaprli. Nešteto slovenskih domov so razlastili in jih izročili pruskim vsiljivcem, ki jih sedaj naseljujejo po naših krajih. - V Mariboru so obsodili na dve leti teške ječe nekega nemškega kurjača iz mariborske kurilnice, ker je razdejal kurilne cevi pri lokomotivi, da je bila nerabna. Če bi to storil Slovenec bi pobili njega in vso njegovo družino. Ta slučaj pa kaže, da tudi Nemcem samim že preseda Hitlerjev raj. - Po ukazu mariborskega upravnika so se morala vsa slovenska dekleta od 12 do 18 leta starosti registrirati pri delovnem uradu, da jih preiščejo, ali so sposobna za dela v domačem okrožju. - Kmetom so pobrali vse njihove zaloge živil, posebno so jim odvzeli vso pšenico in koruzo z izgovorom, da bodo seme prejeli, ko bo čas za to. Ravno tako so pobrali vso prekajeno slanino in celo kislo repo in zelje, so nekaterim rekvizirali. Davki so strahotni. Z vsem nasiljem se izterjujejo zaostanki, celo taki, ki jih je jugoslovanska vlada že pred leti štala. Kljub vsemu je morala pri naših ljudeh, zlasti na Gorenjskem, zelo dobra in vsi so prepričani, da je to gorje samo začasno.

500.000 LAŠKIH DELAVCEV V NEMČIJI Po italijanskih listih posnemamo, da je dosedaj bilo odposlanih v nemška podjetja vojne industrije okrog pol milijona laških delavcev. Iz drugih virov nam poročajo, da se je stanje teh delavcev v zadnjem mesecu še prav posebno poslabšalo. Delovni čas so zvišali na 12 do 14 ur. Obroke živil pa so ponovno znižali. Z laškimi delavci postopajo tako kakor s francoskimi ujetniki. Razlika je samo v tem, da se Lahi lažje kretajo po ulicah. Veliko število delavcev je obolelo, več tisoč pa so morali poslati nazaj v domovino - na zdravljenje.

NOVI POZIVI POD OROŽJE Na ponovni pregled v Italiji pozivajo razglasi vojaških oblasti vse vojne obveznike od 20 do 50 leta, ki do sedaj iz kakršnega koli razloga še niso stopili v vojaško službo. V vojsko so vpoklicali celo take, ki so bili že večkrat proglašeni za popolnoma nesposobne. Ti pozivi so povzročili mnogo godrnjanja med civilnim prebivalstvom, ker med pozvanimi niso všteti fašistovski funkcionarji, ki se še vedno svobodno kretajo po ulicah v civilni obleki.

GORIVA PRIMANJKUJE POVSOD Kuriva primanjkuje posebno po večjih mestih. Ljudje, ki so že itak napol sestradani zaradi pomanjkanja hrane in posebno še masti in tolaš, nimajo kuriva. Drv in premoga ni dobiti nikjer. Tržačani so obrali že vse gaje v okolici in vsaka vejica sproti izgine, ki pade z borovcev. Dnevno se opažajo procesije ljudi, ki z nahrbtniki križarijo po gmajnah, da naberejo nekaj trhljih vej in trsk za kosilo ali skromno večerjico. Okrog glavnega kolodvora preganja policija siromašno ljudstvo, ki išče po tleh vsaj drobec premoga. Zima je že dobro pritisnila in v Trstu divja že nekaj časa velika burja. Tudi z oblaci so ljudje pri kraju. Pred meseci so fašistom dajali stare volnene in bombažaste cunje, sedaj jim je žal, ker nimajo kaj obleči. Meščani so vse svoje zaloge izpraznili v zameno za živila, ki jih z velikimi težavami najdejo pri okoličanih.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

(Nadaljevanje s 3.strani)

MAŠI ZADUŠNICI 23.t.m. je prisostvovalo veliko število naših rojakov v Kairu. Med odličniki so bili prisotni: Zastopnik Vrhovnega komandanta, Načelnik štaba, arm.gen. Bogoljub Ilić s polkovnikom g.Živkovičem, pooblaščen minister kraljevine Jugoslavije v Kairu, g.Miloje Smiljanić z gospo soprogo, delegirani minister za Srednji in Bližji vzhod, g.Djonović s svojim zastopnikom ing.Manfredom Paštrovičem. Polnoštevilo so bili zastopani naši oficirji vseh vrst orožja in uradniki poslanstva. Društvo JUGOSLOVANSKI DOM v Kairu je bilo častno zastopano s člani uprave. Naša kolonija se je v velikem številu odzvala pijetetni žalni svečanosti. - Službo božjo za večni mir naših mučnikov je daroval prijor frančiškanov, Slovenec č.oče Evgenij ob asistenci še treh čč. očetov frančiškanov. Petje je vodil dalmatinski rojak, č.oče Stanko. - Jugoslovanski odbor iz Italije se vsem, ki so izkazali poslednjo čast našim herojem - mučnikom, prav iskreno zahvaljuje!

V JUŽNI ITALIJI - OBSEDNO STANJE Posebni poročevalci z italijansko-francoske meje javljajo, da je v južni Italiji proglašeno obsedno stanje. Isti poročevalci naglašajo, da je ta ukrep bil potreben zaradi stalnih nemirov, ki so se dogajali zlasti v pokrajini Catanzaro in v južni Kalabriji. Ti nemiri so prišli do popolnega izraza zaradi ogromnih izgub na človeških življenjih, ki jih je utrpela italijanska mornarica pri zadnjih uspehih angleške mornarice v srednjem Sredozemlju. Trdovratno se širijo vesti, da je ob tej priliki bilo potopljeno čez 10000 vojakov, v glavnem iz južnih pokrajin.

V ITALIJO SE VALIJO NEMŠKE DIVIZIJE Preko Koroške, Štajerske in zlasti preko Brennerja prodira v Italijo deset nemških divizij. Svetovni tisk pripisuje ta nemški naval nekim novim nemškim akcijam v Sredozemlju. Vendar so take akcije na tem delu Sredozemskega morja zelo malo verjetne. Posebno sedaj, ko se je izvedelo, da nemške divizije niso usmerjene na italijansko-francosko mejo, kjer bi imele čakati v pripravljenosti, da jih prepeljejo preko Francije na špansko mejo. Nemške divizije so usmerjene v glavnem proti jugu Italije, kar da slutiti, da bodo verjetno uporabljene za zaščito južne italijanske obale, kiji po eventualni popolni likvidaciji v Libiji in Tripolitaniji preti resna nevarnost zavezniške invazije. Drugi pripisujejo prisotnosti nemških divizij v Italiji čisto notranjepolitične vzroke. Pravijo, da je Italija na lončenih nogah in da je nevarnost popolnega poloma fašizma zaradi skrajno neugodnih vojaških dogodkov, že zelo blizu. To sklepajo zlasti po drugovrstnem vojaškem materialu, ki ga pošilja Hitler v Italijo. Obstoji pa še tretje mišljenje, ki pravi, da prihajajo nemške divizije naravnost iz Rusije v Italijo na odpočitek, predvsem zaradi ugodnejšega podnebja in menda tudi boljše hrane. Vsa ta poročila, ki so si v mnogem nasprotna dokazujejo, da sta oba diktatorja zašla v slepo ulico in iščeta sedaj izhoda, kjerkoli bi ga bilo mogoče najti.

POTOVANJA IZ ZASEDENE SLOVENIJE V STARO ITALIJO Potovanja iz takozvane Ljubljanske pokrajine v staro Italijo so še vedno zelo omejena. Zlasti Slovencem iz Julijske Krajine ni dovoljeno potovanje v Ljubljansko pokrajino. Na stari meji še vedno stražarijo karabinjerji in finančni stražniki, šeravno v nekoli-ko manjšem številu. Dovoljenja se dobivajo le v izjemnih slučajih. Med tržaškim procesom pa je bil vsak prehod iz ene pokrajine v drugo popolnoma ustavljen.

VELIKO ZASKRBLJENJE V ITALIJI ZARADI LIBIJE-Virginio Gayda, znana trobenta Mussolinijanskih namer se je tudi sedaj, ko teče voda Lahom v grlo, oglasil v "Giornale d'Italia". Laški gromovnik piše: Bitka v Libiji se je pretvorila v zgodovinsko borbo, ki bo odločilna ne samo za usodo Afrike, pač pa za vso Evropo in tudi ves svet. Ta bitka ni samo bitka za Čirenajko, pač pa je njen pomen življenjske važnosti tudi za samo Italijo. To je bitka za Italijo. V tej bitki je Italija praktično udeležena z vsemi svojimi kopnenimi, morskimi in zračnimi silami in od teh zavisi usoda Italije. Iskrene besede rimskega Göbbelsa so izredno značilne in so povzročile po vsem svetu enodušne ob- sodbje, da je italijanski poraz v Libiji obenem tudi zaključek laške borbe v sedanji vojni.

LETAKI PREPLAVLJAJO ITALIJO V zvezi z dogodki v Italiji so protifašisti in zlasti komunisti raztrosili po vsej Italiji velike količine letakov, v katerih pisci zelo ostro nastopajo proti fašistovskemu režimu in zaključujejo svoje vzklike z izjavo, da bo končna zmaga Anglije, Amerike in Rusije obenem tudi osvoboditev Italije same.

SLABA LETINA PO NAŠIH KRAJIH Letina je bila v splošnem slaba za vse vrste poljskih pridevkov. Trta je obrodila malo in šibko kakovost. Peronospora je na trtah povzročala veliko škodo zaradi pomanjkanja de- lovnih sil in modre galice, ki je ni bilo mogoče do- biti. Pšenice so ljudje pridelali zelo malo zaradi slabega in izprijenega semena. Malo bolje je bilo s koruzo, ki pa so jo ljudje obirali še predno je dobro dozorela. Ravno tako je bilo tudi s krompirjem, zeljem ohrovtom in repo. Sena je bilo v glavnem zelo malo. Po večjih kmetijah pa so še to odvzeli vojaki. Tudi sadja je bilo razmeroma malo. Našim kmetom so pobrali velik del goveje živine, zato primanjkuje tudi po kmetijah mleka in mlečnih proizvodov, in tudi gnoja ni. Splošno obubožanje se širi po vsej deželi. Posebno prizadeti so meščani, ki jim vsega primanjkuje. Vpoklicanci stalno moledujejo in prosjačijo, svojci jim nimajo kaj poslati. Pa tudi komej se posreči ne- kaj zbrati za sina ali moža, nima nobene gotovosti, a- li bo naslovljenec paket tudi dobil. Krade se danes v tej deželi bolj ko kdaj v preteklosti.

DR.LAVRIN O POMENU RUSKIH ZMAG Na londonskem radiju je govoril o pomenu ruskih zmag, univerzitetni profesor, dr.Lavrin, ki je med drugim dejal tudi tole: Nagel umik nemških hord izpred Moskve je strahovito- pokvaril Hitlerjeve račune. Hitler je misli, da bo Moskva padla in bo služila za zimsko zavetje njego- vni armadam. Določil je celo dan svojega prihoda v Moskvo, odkoder je mislil diktirati mir Evropi in po- goje novega nacističnega reda. Ali sreča se je obrni- la. Na jugu so Rusi zavzeli Rostov. Nacistična Nemčija je obsojena. Zarja novega življenja se bliža. Naci- stični strup bo uničen do kraja, kajti, kjer se ta šo- piri, ni več mesta za dostojno življenje.

BOŽIČNICA ZA NAŠE VOJAKE Naši rojaki, posebno pa ro- jakinje so se izredno dobro pokazali pri obdarovanju naših vojakov z božičnimi darili. Prav posebno zahva- lo izreka JUGOSLOVANSKI ODBOR IZ ITALIJE čč.sestram iz Kaira in Aleksandrije za ves njihov trud in veliko požrtvovalnost! Iskrena hvala vsem dragim darovalcem **DANAŠNJA ŠTEVILKA "BAZOVICA"** obsega zopet 8 strani- zaradi obilnega gradiva, ki ga ni bilo mogoče odloži- ti. Prihodnja številka izide 8.januarja 1942.

ZA TISKOVNI SKLAD nam je poslal g.S.Ž.100 pijastrov, ga N.O. pa 50 pijastrov. Iskrena hvala!

POŠILJAJTE NASLOVE NOVIH NAROČNIKOV

Libija pripoveduje. | z dnevnika vojnega dopisnika -

"Prav za prav" je dejal točaj, "sem vohun". Mornariški poročnik ga je resno in začudeno pogledal. Vsak ne more biti pomorski častnik, še manj pa častnik v zasedenem ozemlju. V zadnjih sto letih Angleži niso imeli navade, da bi osvajali tujo zemljo, večinoma so morali samo braniti svoje posesti in to včasih z zobmi in nohti.

"Vse prav" je nadaljeval točaj, "vem, da pričakujete ladjo z živili." Poročnik ni odgovoril. To je stvar kopnene vojske. Prišli bodo, ga odpeljali in ustrelili kot vohuna. Izpil je svoj koktail, ki je bil odličen, in odšel v poveljstvo.

Major je sedel z zavihanimi rokavi na starem zaboju.

"V hotelu 'Berenice' sedi vohun!"

"Pepi" je odgovoril major. "No, ta je pa lepa! Želite kozarec kijantija?"

"Upam, da ga boste takoj zaprli?"

"Pepija? Za boga, božji človek, kaj vam ne pade v glavo! Pa oni so vsi vohuni, ali popolnoma nenevarni. Prepričan sem, da se vam niti sanjalo ni o prevozih ladij, dokler vam on ni tega povedal."

V tem hipu je stopil v sobo Italijan s strojnico v roki, uprto proti častnikoma. Major ga je ogovoril: "Kaj je Gigi, kaj bi rad?"

Italijan je solzavo povedal, da mu strojnica ne funkcionira in spraševal majorja za svet.

Hitro ga je potolažil. "Saj ni nič hudega. Samo stisni in obrni... Tako, si videl?" Nato se je obrnil k poročniku in mu dejal: "Ta-le nam pomaga čistiti in urejevati vojni plen. Ah ja, kaj vam Pepi ni povedal, da je luka natrpna z minami?"

Poročnik se je počasi vračal skozi mesto. Sonce je zahajalo za puščavo v divnih barvah. Kupola katedrale se je svetila, kakor bi bila iz ametista. Tu pa tam so bile porušene hiše, stekla v oknih razbita in tlak razoran od šrapnelov. Po nekaterih stavbah so še viseli fašistovski znaki, druge so prebivalci sami sneli in jih prodajali po 20 lir kos. Mussolinijevi kipi so bili nekoliko dražji, 35 lir oziroma par piščancev.

"Ladja za odstranjenje min prispe jutri" je dejal Pepi.

Ponoči so prišla nad mesto laška letala. Katedrala je zgubila eno kupolo, reverendo pa eno nogo. Bombe so izkopalje tri velike jarke v pesku in pobile tri pse. Eksplozija je odnesla rimsko volkuljo, ki je stala na visokem podstavku in jo treščila naravnost v majorjevo spalnico.

Drugo jutro je poročnik ogledoval pristanišče. Izgledalo je dokaj žalostno. V morju so ležale potopljene trgovske in vojne ladje, betonska obala je bila porušena, dvigala razbita, elektrarna uničena.

Poročnik je opazil Pepija kako ga zalezuje. Napolnil se je k njemu in mu mimogrede dejal: "Vražji Italijani so vse uničili, predno so odšli." "Kaj Lah, to so napravili Avstranci. Najprej so vlomili v neko žganjarno in razbili vse, kar jim je prišlo pod roke. Veste, kako se lahko ujame Avstralcu? Privežete ročno bombo na steklenico kijantija. Če mu bo odtrgala obe roki, potem je vaš ujetnik. Drugače pa nikakor."

Opoldne je prispela ladja za odstranjevanje min in nekaj pozneje tovorna ladja z živili. Po pristanišču je kar mrgolelo min in od časa do časa se je katera razpočila brez vsakega posebnega vzroka ter poslala visok stolp vode kvišku.

Poveljnik ladje za odstranjevanje min se je nagnil čez ograjo na mostu, pljunil v umazano vodo in izjavil, da min ne bo odstranjeval. Poročnik je bil prisiljen pobrati po mestnih ulicah nekaj Lahov, da z njimi opravi to delo. Vrvi so bile že odvezane, ko se je pojavil major in vprašal, če ga vzamejo s seboj. "Nevarno je" je odgovoril poročnik. Major je vzel s seboj termos s kavo in kruh s pečenimi piščanci. Sedel je na mostu in opazoval Lahe, ki so se že lotili posla. Poročnik se je potil na vse pretege - videl je toliko ladij, ki so jih mine pognale na morskno dno in to ni šala.

Major se je dobro krmil s piščanci in s polnimi ustmi vprašal: "Kaj prav za prav sproži tako-le mino?"

"Magnetizem ladje" je odgovoril poročnik.

"Zanimivo" je zamrmral major in nadaljeval z obiranjem piščancev. Po dveh urah nevarnega dela se je posrečilo očistiti del luke. Ko so se zopet privezali na obalo jo je poročnik mahnil v poveljnikovo ka-

bino, si nalil tri prste viskija v kozarec in ga izpraznil do dna. Tudi poveljnik se je vrnil na ladjo, in kot pobožen mož prinesel s seboj dve vazi iz katedrale, ki so jo prejšno noč poškodovale laške bombe. Jezil se je zaradi viskija in izjavil, da je to navadna tatvina.

Iz tovrne ladje so izkrcavali razno blago. Vse je bilo pomešano: granate, konzerve, čaj in banane. Blago so nakladali na laške kamijone, ki so nosili napis "Evviva il Duce", pa tudi komične naslove za dučeve junake. Kamijoni so drdrali proti puščavi.

"Kdaj pa pride križarka?" je vprašal Pepi.

O pol štirih so se vrnila vozila. Se vedno so bila natovorjena z granatami, konzervami itd. Z enega je skočil kapitan in se s poročnikom prepiral o ne ljubem tovoru. Na koncu se je pokazalo, da je imel poročnik prav, da je izkrcal z ladje blago in da je tudi kapitan imel prav, ki blaga ni hotel sprejeti. Končno sta se pobotala in odšla na kozarček. "Najbolje bo, da vrževa koko" je dejal kapitan. "Kdor dobi v igri, dobi tudi zalogo." Poročnik je izgubil.

Medtem so se vrnila sovražna letala. Eno so zbili blizu mesta, pilot pa se je rešil s padalom. Arabci so ga privlekli, privezanega za kamelo. Bil je Nemeč. Ločil se je od drugih v tem, da ni nosil "želenega križa" in da je imel na sebi ceneno perilo. Poročniku je bilo silno nerodno, ker so ga Lah z vseh strani opljuvali. Končno ga je le zaščitil. Dal ga je v roke mornariškemu naredniku, ki je po kratkem času že z njim kvartal. Ves čas je dobival Nemeč. Mnogo je govoril o Grčiji itd.

Na Mussolinijevem trgu je poročnik srečal polkovnika. Vprašal ga je če rabi kaj robe, granat, banan, konzerv. Polkovnik se je odločil samo za zaboj viskija, drugega ne rabi nič. Tudi Nemca ni hotel.

Steklenica škotskega žganja vedno prav pride. Iskal sem ga z velikim trudom v najlepšem stanovanju, ali ga nisem našel. Vse, kar sem našel v zgornji sobi je bila lepa Lahinja v postelji. Smola.

Poročnik je ukazal naj robo zopet natovorijo na ladjo. Znočilo se je in ko se je zjutraj zdanilo se je vse mesto napolnilo s krikom in vikom tisočeri ujetnikov, ki so jih prignali z bojišča. Major se je strašno razburil "prejel sem povelje, da natovorim 1000 ujetnikov na tole ladjo, ta pa je polna banan!" "Res je" je odgovoril poročnik slabe volje, tudi on je sovražil te vražje banane. Tako se je zgodilo, da so ujetniki ponovno iztovorili banane in ostalo blago. Medtem se je število ujetnikov povečalo na 2000 in več. Med njimi sem opazil veliko strašno boječih moških, ki so še pred dnevi nosili ponosno ime "volkovi z juga." Vkrčavanje ujetnikov je prekinila debela Lahinja, ki se je vrgla okrog vratu svojemu možu, tako da je popolnoma zaprla pot na ladjo.

Major je kričal: "Ej, poslušajte vi, na ta način to ne gre!" S tem se je pa položaj prav nič ni popravil.

Poročnik se je vrnil v svojo pisarno in našel tam nekaj zelo tajnih in nujnih pisem, ki so dospela s kurirjem. Javili so mu, da je ladja s potrebinami na poti in da bo prispela tudi ladja za odstranjevanje min. V pisnih je bilo tisoč navodil, kako je treba očistiti luko od min.

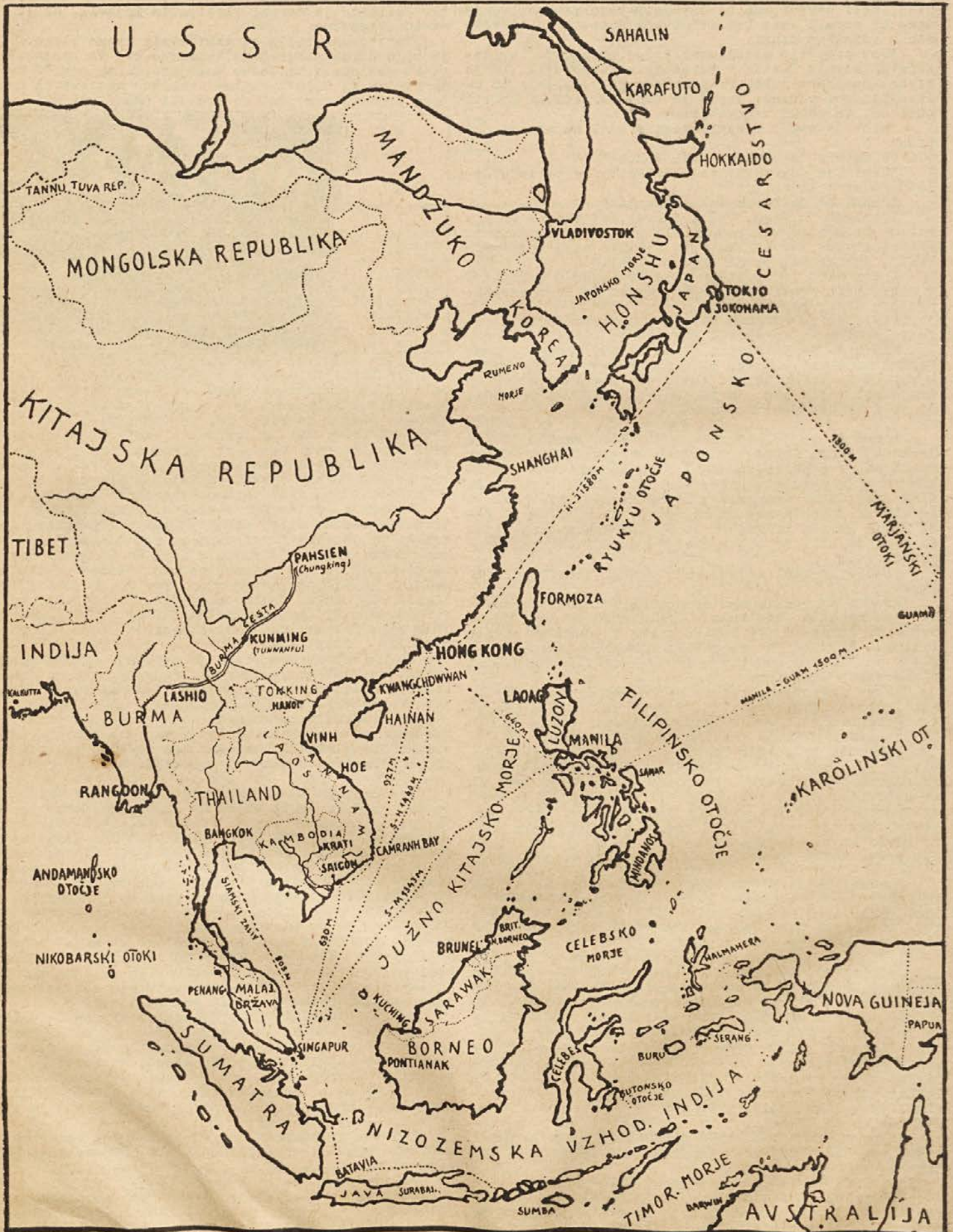
"Nobene križarke?" je vprašal Pepi. Poročnik je zavihal rokave in napisal poročilo. Zahteval je protiletalske topove, več ladij za odstranjevanje min in povedal je tudi vse o bananah. Medtem je prišel major, da sta skupno zalila novo pečeno poročilo. Major je vzdihnil: "Doma je sedaj čas za lov na race."

Pred pristaniščem so laška letala v tistem trenutku bombardirala ladjo z ujetniki.

SINGAPUR NA MORTVI STRAŽI

Singapur - Gibraltar Daljnega Vzhoda - leži na majhnem otoku, južno od Malajskega polotoka. Angleži so ga v zadnjih letih radi njegove izvanredne strateške važnosti močno utrdili ter zgradili na njem veliko pomorsko in letalsko oporišče. V singapurskih arsenah

lih se lahko popravljajo tudi največje vojne ladje. Sam pogled na zemljevid nam pokaže, da je Singapur ključ situacije v vojni na Tihem oceanu. Churchill je dejal: "Singapur bomo držali kakor smo držali Tobruk, dokler ne prične naša ofenziva na Daljnem Vzhodu."

GIBRALTAR glavna vrata Sredozemlja

Ko pade noč na Gibraltar, se pomika po ozkih ulicah starega mesta peščica vojakov v polni vojni opremljeni z bajonetom na puški. Ob zvoku trobent in bobnov se spuščajo do velikih vrat. Tam mogočna vrata zaklepajo in posebni "narednik ključev" izroča ključ guvernerju. Med večerjo leži veliki ključ ob njegovem krožniku. Ta stara navada se

ponavlja sleherni večer že nad dvesto let in se boče verjetno nadaljevala še dolgo tudi v bodoče.

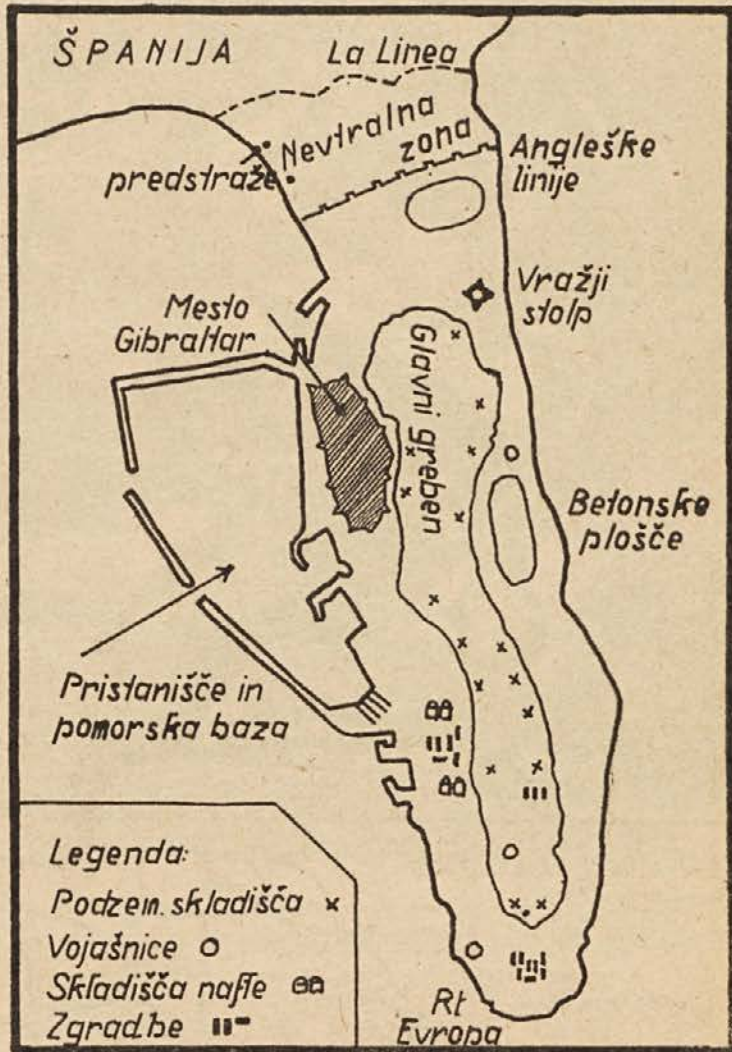
Gibraltar - tajinstveni naziv ne samo za vsakega Angleža, pač pa za slehernega zemljana. Prva in glavna vrata v Sredozemlje. Gibraltar je nepremagljiv. To je trdnjava v najpopolnejšem pomenu besede v današnjih časih tehnike in vojaškega napredka. Gibraltar trdnjava je vklesana v živo skalo. Globoko pod zemljo ležijo ogromna skladišča in zavetišča z več kilometrov dolgimi galerijami. Tudi več mesecev trajajoče bombardiranje najtežjega topništva in največjih letalskih bomb ne bi tej trdnjavi moglo priti do živca. Srce "skale", kakor imenujejo središče trdnjave njeni branilci, je nedosegljivo.

Moskovski radijo je pred nekaj dnevi javil, da je gibraltarska trdnjava dobila novo vrsto topov in da proti tej trdnjavi ne bodo opravili ničesar tudi nemški najtežji tanki. Gibraltar je danes otok. Kanadski pionirji so izkopali na ožini, ki veže Gibraltar s Španijo, globok in širok jarek, ki je neprehoden. Gibraltarskih branilcev ni mogoče izstradati, ker so zaloge zadostne za dve leti in je posadka tudi z vodo zadostno preskrbljena. Posebne betonirane ploskve nalovijo ob deževjih tolike količine vode, da je preskrba zadostna tudi v največji suši, ki bi se morebiti pojavila.

V svoji zgodovini je Gibraltar že enkrat izdržal triletno obleganje francosko - španskih napadalcev od 1779 do 1782.

Gibraltar pa ni samo trdnjava v ožjem smislu besede, pač pa je to velika in zelo važna pomorska baza. V resnici bi bilo težko zagovarjati trditev, da bi moglo gibraltarsko пристanišče - v slučaju napadov iz Španije - nuditi varno pribežališče angleškim pomorskim bojnim edinicam. Nasproti Gibraltarju, na španski celini v Algeirskem zalivu in na afriški obali je general Franko postavil veliko število težkih topov. Mesto samo, ki leži nad pristaniščem ne bo težko razdejati s topovi ali letali, ki imajo s španskih letališč samo nekaj minut letenja. Toda težki gibraltarski topovi bodo lahko krepko odgovarjali; mesto samo pa itak nima nobene vojaške pomembnosti.

Teški topovi bodo ob napadu gotovo imeli prvo in glavno besedo. Angleški branilci pa imajo na razpolago tudi še druga obrambna sredstva za tak slučaj. Če bi pristanišče samo ne bilo več varno zavetje in če bi gibraltarska ožina ne mogla več nuditi jamstva za svobodni prehod angleškega ladjevja v vzhodni in zahodni smeri, bo moralo angleško armadno poveljstvo zavzeti z vojaškimi silami obe gibraltarski obali.

Oglejmo si kakšni uspehi se obetajo sovražniku za napad na "skalo", ki je samo tri milje dolga in eno miljo široka.

Zelo verjetno je, da bo sovražnik Gibraltar napadel najprej z letali. Sovražni strmoglavci pa tam ne bodo našli posebnih ciljev, kakor je to bil slučaj na francoskem in grškem bojišču. Tu ne bo nikakega masiranja čet na odprtih področjih, tu ni nobenih prometnih vozlov itd. Tudi s padobranci ne bo uspeha, ker je vsak meter "skale" branjen tako, da je vsako pristajanje z zraka popolnoma nemogoče.

Z morske strani bo poskušal sovražnik z množstvenimi napadi malih in hitrih ladij, ki bi bile močno oklopljene. Tudi ta slučaj je brezupen za sovražnika. Spomnimo se samo podobnega italijanskega poskusa na Malto.

S špansko celino je Gibraltar zvezan z nekaj več kot pol milje široko ožino, ki ne dovoljuje napadov, v katerih bi sodelovale večje edinice. Znano se nemške metode vojevanja in vemo, da bodo oni napadli z vso silo, z izbranimi četami in z najtežjimi tanki. Toda branilci vzdani v živo skalo, skoro nevidni za sovražnika in oboroženi z najboljšim orožjem, bodo v vsakem slučaju lahko gospodarji situacije.

Napad na Gibraltar izgleda v zadnjih dneh neizbežen. Nemci so skozi Francijo privlekli na špansko mejo deset divizij svoje najboljše vojske. Španija se verjetno tej sili ne bo mogla uspešno upreti. Hitlerju so nujno potrebni uspehi, da pokrije svoje ruske neuspehe. Njegov korak proti severni Afriki narekuje tudi potek vojne v Libiji. Če Nemci ne postavijo neke druge svojih zagovod v afriški smeri, je afriška zemlja za osovinske sile izgubljena in s tem ustvarjena zanesljiva poskočna deska za udar zavezniških sil v Evropo. Italijanski zaveznik bi bil s tem iz boja odstranjen in splošni poraz Nemčije bi postal samo še vprašanje časa. Nemški udar na Gibraltar pa tega poraza ne bo mogel odkloniti, ker je brezupen.

ANGLEŠKE LADJE PUŠČAVE V LIBIJI

To so one znamenite jeklene kamele, ki so pognale v beg Mussolinijeve junake in z njimi "nepremagljive" Hitlerjeve širokoustneže. Njihova pot ne pozna ovir, njihovi vozači - strahu!

WITEZ

Z MARMARIKE

Nova tekma v Libiji pričenja,
 Mussolinček hrabro meč odpenja,
 z bivolskim rogovjem plešo si pokriva,
 s strahom hudim srca nam zaliva.

Že Egiptu s strašno roko maha,
 piramido v Ghizi, misli, da zajaha.
 Virginio Gayda že pošilja strele,
 Arabcem nudi laške židane marele!

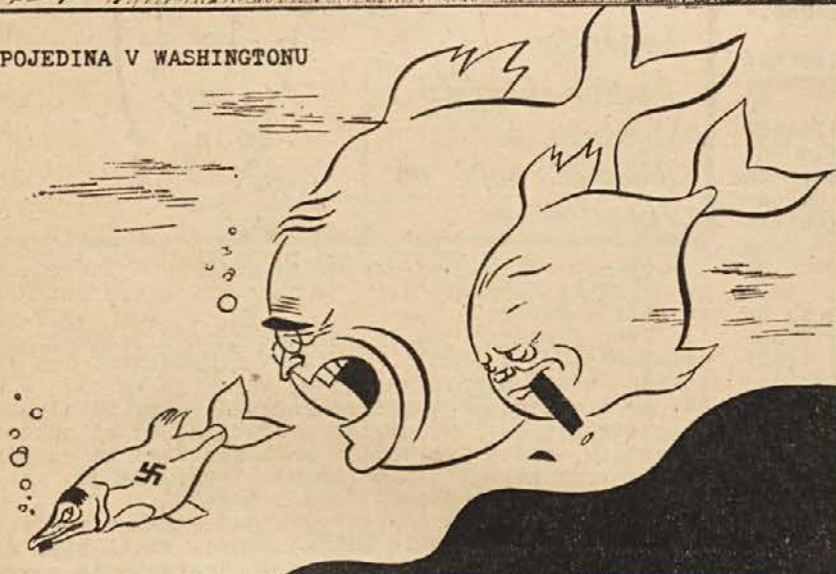
Tedaj z oblakov blisk in tresk
 udari s-silo na puščavski pesk.
 Naprej drve Zelandci
 nič manj tud' Afrikanci!

S Tobruka plane še Poljak
 in z njim je Čeh - junak;
 zamaje zemlja se močno,
 oh, duče, to je res hudó!

Kje si, dragi Mussolinček,
 joče Lahec - petelinček?
 "Ajuto mama", vika
 uboga Marmarika!

Pa še Prusjak Rommel
 beži kot trop kamél;
 po pesku teško gazi:
 Adieu mein Stolz - Benghazi!

POJEDINA V WASHINGTONU

BRAUHIČEV NASLEDNIK PREVZEMA KOMANDO

Veš, da Moskva ni zletela,
 ker Slovan je ta Brauhič
 in še žid, to pravi Špela,
 al' mogoče je c'lo Čič.

Sem odločil sam tako
 zdaj drugače to bo šlo!
 Plemenita nemška kri
 naj nam ruski sneg stopi!

Videl boš ti Rübentropp
 ruski led bo kmalu krop!

Blagor tebi,
 ti Laval,
 ki ne veš,
 kaj so voščila,
 ki jih meni
 zdaj pošilja
 libijski kraval!
 Na sam božič,
 v vsem mrzi
 so pojedli
 mi Benghazi!

ŽELI EVROPA

V NOVEN 1942